

د پیرانو او پېریانو زور!

په امریکې کې کله چې رسمي دفترونو او یا هم ځینو عامه استوګنځایونو ته ولاړ شئ نو له سختو امنیتي تدابیرو سره مخ کېږئ. هغه د هفت خان رستم کیسه ده، ځینې رسمي دفترونو کې داسې پلټنو سره مخ شي لکه څنګه چې هوايي ډکرونو کې ترسره کېږي. همدارنګه ځینو عامه استوګنځایونو کې هم داسې ټینګ امنیتي تدابیر نیولې وي ته به وایي چې سپینې ماڼۍ ته وردانګي، خلاصه د ملګري له لیدو څخه مو پېښمانه کړي .

هغه په دې معنی چې ملګری دې باید ستاسو راتګ او نوم له ګارډانو سره شریک کړي وی، او تاسو هم عمومي درېازه کې نوم لیکنه یا راجسټریشن وکړي ترڅو ښارګوټي ته د ننوتلو اجازه ترلاسه کړي.

خبره دلته نه خلاصېږي، د موټر د پارکینګ ستونزه، د تړلي دهلیز درېازه سره باید د ملګري تر رابښکته کیدو په ګرمه، یخه اوباراني هوا کې منتظر پاتې شئ، ستاسو د انتظار موده تړلې ده ستاسو د ملګري د مینې او اخلاص تر کچې پورې.

دې حالاتو ته په کتو، د هیواد (افغانستان)، هغه په اصطلاح قلندری سیستم، نظام او خلک راپدې شي چې شخصاً زه یو ځل ملی دفاع وزارت ته ېې چون او چرا له دری امنیتي درېازو څخه تیر شوی وم، او یا کله چې ارګ ته تلم امنیتي مسئولینو یوازې د نوم پوښتنه او مقابل لورې سره مخابره کوله.....، ځان څخه وپوښتم چې دا څه عجیبه او ګنګسوونکې حالت دی؟!

دا ملک چې نړۍ یې تر کنټرول لاندې ده، حتی عامه استوګنځایونو کې داسې کلک امنیتي تدابیر ساتي، خو زموږ په هیواد کې چې نه قانون شتون درلود/لري، او نه هم سیستم، او سریره پر دې

نظام ته هم څوک متعهد پاتې نه وو. خو، عامه وکړو دې حالت ته په کتو خپل سر او مال د پيرانو په دم او دوعاگانې سپارلي او زړونه يې ډاډه وو چې که د پيرصاحبانو دم او دوعاگانې کار ونکړي سرتيري دي ژوندي وي .

د بلې لورې په ښارونو او بانډو کې امنيتي تم ځايونه کې سترگو ليدل حال بيا داسي وو چې سرتيرو هم په پوځي استوگنځايونو کې په لوړ غږ دمبوره موسيقي ته داسي سره راغونډ شوي وو چې د چا به خولې کړه په سر وه، د چا به د يخن بټنې خلاصې، تسبې په غاړه او بته فقری (چرس)، لاس په لاس کول، چا به بيا ورته سترگې توري کړي وئ او چا به شاجور بسته چانته په ټټر تړلي او د ريډبول په نشه مست وو!.....

تا به ويل چې پيرانو سرتيرو ته د ملک د امنيت او د وکړو د سر ساتنې ضمانت کړي دي!!!
دې ملک (افغانستان)، کې به د پيرانو او پيريانو زور منی، پرته له دې دواړو (پيران او پيريان)، هرڅه ستونزمن بربښي او تاسو دې ته اړ کوي ترڅو د کوي قاف له ښاپېريو څخه مرسته وغواړئ. د کوي قاف ښاپېري نن سبا په آسانه په لاس نه راځي، مگر دا چې شپه او ورځي د الله تعالی دربار ته په سجدو تيرې نکړي ترڅو ستاسي دوعاگانې قبولي شي.

بهتره دا بولم چې د مشرانو خبرو او نقل قول ته غور شو چې وايي، "مال ات را هوش کن، همسايه ات را دزد مگير"

خپل ځان، سر او مال ته پام ساتئ نه د پيرانو دعاگانو ته ضرورت شته او نه هم پيريانو سره معامله ساتئ. په دې توگه به هم تاسي خوندي وي، هم به د کوي قاف ښاپېرياني خپل عبادتونه په آرامه زړه وکړي.
